

DÉLMAGYARORSZÁG

76. évfolyam, 176. szám
1986. július 28., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEDED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Mire megvénülünk

A nagy mesemondó tán megfordul a díszsír helyén, hogy még a jó kis regény-címét is ellopják alkalmi firkászok — de legalább emlégetjük, ismerjük. Eretségén úgyis hiába kérdeztük, a viruló ifjú rendre Móríc Zsigmondra egészítette ki a segítő szándékú Mór-súgást. Egyébként már itt bevezetjük a gyermekek életünk rejtelmeibe, hiszen részesevé lesz a későbbi nagy játék előzetesének: én kérdezek — te süsz — ő mondja... Lehet osztályozni. Persze hogyan nem mindenki ilyen, persze hogy nem lehet erre számitani (már hogy ilyen rendes süsz a tanár), de azért hátha! Szóval, próbáljuk meg, vessünk be apait-anyait, a gyerek jövőjéről van szó. Legjobb az általánosban kigondolni a választandó pályát, utána már könnyű, csak rá kell rakni a gyereket. Igaz, olyat is hallani, egy apuka rámutatott tisztes kis palotájára, mondván, látod, fiam, én nulla pont-ról indultam, te meg a 82 miatt siránkozol.

Rendes ember én már nem leszek — összegzi vidám magabiztossággal a slágerének, és a terem férfi tagjai cinkos boldogsággal tekintenek körbe, mi se! Nem ciki, nem rejtegetni való, ellenkezőleg. Büszkén vállaljuk, nem leszünk. De miért olyan elismerésre méltó állapot ez? Nem azt hallani mindenfelől, hogy légy kötelességtudó, becsületes dolgozó? Vagy nem más ez, mint kikapcsolódás, komolytalanság, valóban pedig mi igenis rendes emberek akarunk lenni? Bizzunk. Noha kétség-telen, a rendes ember kisé-
unalmas életet él, nem történik vele semmi, mondják. Szó se róla az érdekes meg állandóan nyüzsgő, minden lében kanál, inkább jobb a nyugi. Meg különben is, itt ez a fránya értékviszás. Kivárjuk, mi marad felül, majd csak megússzuk — hallani innen-onnan.

Az orvosgyetemen évkönyveket írnak a hallgatók évtizedek óta. Ezekben benne foglalják mindaz a sok érdekes esemény, jó bemozdások, nagy-nagy balhék, amik csak megtörténtek a főlvetelői a végzésig. Gondolhatná, a tájékozatlan kívülálló. Sajna, ezek az annál szebbek nem tartalmaznak terjedelműkhöz képest említésre méltót. Valahogy elröptültek az évek a felvitéz, és igazándiból alig-alig volt részük a közönség tüzenél melegedni, ami méltó lehetne emlékeztetükre. Mi nem tanítjuk meg őket erre a fontos tudományra, rossz példával járunk előttünk, vagy netán bennük lenne hiba? Mondják, ilyen világban élünk most mindannyian, ahol nem divatos a köz, mindenki önálló egyéniség akar lenni. De hogyan lehet ennyi szigetből haza? Múltkoriban a tévében mutatták a húszforintos fagyalt ügyét a Balatonnál. Megkérdezték egy fia-

tal embert, nem gondolta, hogy sokat fizet egy tölcserért? Válasz: minék ezen gondolkodni, ennyibe kerül és kész! Rémüldöz-emlegetjük, ismerjük. Eretségén úgyis hiába kérdeztük, a viruló ifjú rendre Móríc Zsigmondra egészítette ki a segítő szándékú Mór-súgást. Egyébként már itt bevezetjük a gyermekek életünk rejtelmeibe, hiszen részesevé lesz a későbbi nagy játék előzetesének: én kérdezek — te süsz — ő mondja... Lehet osztályozni. Persze hogyan nem mindenki ilyen, persze hogy nem lehet erre számitani (már hogy ilyen rendes süsz a tanár), de azért hátha! Szóval, próbáljuk meg, vessünk be apait-anyait, a gyerek jövőjéről van szó. Legjobb az általánosban kigondolni a választandó pályát, utána már könnyű, csak rá kell rakni a gyereket. Igaz, olyat is hallani, egy apuka rámutatott tisztes kis palotájára, mondván, látod, fiam, én nulla pont-ról indultam, te meg a 82 miatt siránkozol.

Olvasom egy most megjelent néprajzos könyvben: „Az 1950-es évek első felében újra híre ment, hogy közeledik a világvége. Különösen a Dunántúlon okozott nagy pánikot. Ekkor az emberek leginkább attól félték, hogy sötétség borul a világra. A falvakban felvásárolták a lámpába való petróleumot. A boltokban rövid idő alatt egyetlen szál gyertyát sem lehetett kapni.” Bizony, nem is olyan rég volt, s talán sokaknak ma se nagyon múltott el a félelme. Mitől is, hiszen hányszor s kikkel nyitott alkalmi meghitt beszélgetésekre munka után, hétvégi pihenőn? Ha már néven tudjuk nevezni a dolgokat, nem is olyan félelmetesek. Régi igazság, de gyakorlatiához valamiféle közösségi felnevelés kell, amelyben neveljük egymást a jövőre. Ebben az iskolában az újságokat azért írják, hogy okosodjon a dolgozó, a hatalmaságokat érdemeik szerint választják, a fölnötteket nagykorúnak mézik. Persze, cserébe mi is igyekszünk. Hiszen nem lehet a sok jó csak fölről remélni, mint már tanultuk. Mire megvénülünk mi is, mostaniak, megérjük? Reménykedni kell, ez nálunk Kelet-Európában egyébként is külön mufaja a mindennapok megélésének.

Kissé ugyan ómódián, de még ma is vannak közöttünk hivatásos derűlők — akik rögtön az előnyös oldalára fordítják a dolgokat — és megátalkodott hibakeresők. Fordítani kellene persze, valami kijegyensúlyozott, áldott, cselekvő közép felé, de ez a legnehezebb. Vakság volna tagadni, hogy a vállalkozások kora, a kezdeményező ember ebbe az irányba halad, bár ennek is ára van, mint tapasztaljuk. Érdeme szerint kellene végre megvitatni ezt a tapasztalatot, s nem csupán az ellenvetést nem tűrő indulatok mentén. Mire megvénülünk mi is, tán megtaláljuk megértésben, felve mondom: szerettel segíteni egymást. Nem újdonság felismerés, csak nagyon fontos lenne sokaktól hallani, s főként tapasztalni. Törséket és zuhanásokat lehetne elkerülni általa, melyek olykor megrázóak. Cselekvő szeretettel lenni mások iránt, hogy mire megvénülünk, megértsük elődeink ritka bölcsességét.

Tráser László

Növekvő határforgalom

Az idei év első felében jelentősen, 9,4 százalékkal nőtt hazánk határforgalma: június végéig a tavalyi 13,9 millióval szemben több mint 15,3 millió alkalommal léptek át hazai és külföldi utazók határainkat. Eddig mintegy 4,5 millió külföldi turista látogatott hazánkba, illetve utazott át országunkon. Közülük 3 millió a szocialista országokból, másfél millió pedig tőkés országokból érkezett. Különösen nagy növekedés tapasztalható a jugoszláviai határszakaszon, ahol a forgalom 1982 óta tartó emelkedése az idén csúcstól döntött: 30 százalékkal lett több a ki- és beutazók száma. A szovjet határszakaszon 13, a román 12 százalékos volt a forgalom bővülése, a magyar-osztrák átkelőhelyeken pedig több mint 9 százalékos forgalomnövekedést regisztráltak.

Becsukta kapuit a Szegedi Ipari Vásár

Átadták a közönségdíjakat — Rekord számú látogató

Minden eddiginél több látogatót jegyezhetnek be az idén a Szegedi Ipari Vásár történelemkönyvébe. A vásárnap esti gyors számadás eredménye: 180–200 ezren voltak kíváncsiak a 110 évét „taposó” seregszemlén a bemutatkozó ötszázötven vállalat több ezer termékére. Különösen megélenkült a forgalom a hét végén, amiben a jó idő és a kapuzás előtti hangulat a „ludas”. Szombat-vásárnap hosszú, tömött sorokon kellett átküzdenie magát annak, aki a vásárváros területére szeretett volna bejutni.

Tegnap délelőtti került sor a látogatók szavazatai alapján a közönségdíj átadására is. A néződölknek a Hunor Pécsi Keszttyú és Bőrruházati Vállalat termékei, a Szegedi Szűcs- és Szabóipari Szövetkezet újdonságai és Kapitány Attila budapesti kisiparos „Solar” típusú napellenzői tetszettek legjobban, legalábbis a leadott voksok alapján ők nyerték haza az ipari vásár közönségdíjat. Ugyancsak értékelték a résztvevőket a Magyar Reklámszövetség is. A kiemelkedő reklámértékért járó különdíjat a Csongrád Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat nyerte el esztétikus és színvonalas bemutatkozásáért.

Nagy sikere volt az idén először kibővített vásárlók utcájának is. Több mint száz vállalat, szövetkezet és kisiparos kínálta termékeinek legjavát. A tíz nap alatt összesen 12–15 millió forint cserélt gazdát az eláruló pavilonokban, pultoknál. Keresettek voltak a pécsi bőrruházati cikkek, táskák, övek, a Kontakta új kapcsoló egységcsomagjai, a Vidia által forgalmazott Black and Decker barkácsgépek. Vágtott és cserepes virágokból is jelentős volt a forgalom.

Jól zárt a Szeged Nagyáruház háztartási és kulturális cikkszállója is Farkas And-

„Véget vetnek a zenének...” Befejeződtek az ifjúsági napok

„Na, ennek is vége. Most aztán lehet pihenni, meg takarítani.” Ezt a két mondatba sűrített, ifjúsági napokat összegző magánvéleményt tegnap hallottam a Tiszaparton. Aki igyekezett három napon át követni az eseményeket, talán érti, mit is akart mondani az alkalmi kritikus. S aki nem vett részt a SZIN-en? Nos, ez az írás készüljön számukra ismertetőként, és Szegednek emlékeztetőül.

Kezdjük a vélemény első felével, a „pihenéssel”. Ezt ugyanis felfoghatjuk dicsőretnek, mivel egyértelműen arra utal, hogy az idei ifjúsági napok programját sikerült mindenki kedvére összeállítani, volt hova és miért elmenni. Szólt itt a zene látástól elalvásig szinte minden műfajban. Miközben a Tisza-parton olyan jeles előadók léptek fel, mint

Demjén Ferenc a V. Moto Rockkal, Som Lajos a Szenátorral vagy a Prognózis Gmk feliratú mutatványa kaptak. A Hazafias Néprfront városi bizottsága az Autofer fiatalokat, a Dugonics téren countryt kínált a Riverside. S aki nem szereti a zenét? Nos, számukra filmvetítést, pantomimot, népművészeti vásárt, Hököm Szinpadot, karatebemutatót, sportversenyeket, humoristák estjét, népi táncot, karnevált találtak ki a rendezők.

Ez utóbbinál álljunk meg egy pillanatra. Szeged üze-meinek felvonulása az idén is tízezreket vonzott a Tiszaparra, s jó néhány felvonuló gondoskodott arról, hogy ne kelljen csalódnunk. A legjobbak díjakat is kaptak. Így a városi KISZ-bizottság elismerését a Tisza Volán „Megújul a KISZ” című produkciója érdemelte ki, a megyei KISZ-bizottság díját az

ipari szövetkezetek „Magyar népgazdaság, Toldi Miklós Gmk” feliratú mutatványa kaptak. A Hazafias Néprfront városi bizottsága az Autofer fiatalokat, a Dugonics téren countryt kínált a Riverside. S aki nem szereti a zenét? Nos, számukra filmvetítést, pantomimot, népművészeti vásárt, Hököm Szinpadot, karatebemutatót, sportversenyeket, humoristák estjét, népi táncot, karnevált találtak ki a rendezők.

A felsorolásokat itt hagyjuk is abba, vállalva a veszélyt, hogy néhány előadó megsértődik a mellőzés miatt. De nekik is be kell látniuk, ma már nem lehet a teljesség igényével összegezni egy olyan rendezvényt, amely több tucat helyszínen zajlik, előadók százait foglalkoztatja. Viszont ha már számokról beszélünk, szól-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Az új „Solar” napernyők sikerét a közönségdíj is igazolja

is itt volt és a Hunor Pécsi Keszttyú és Bőrruházati Vállalat, akit Hamerli János képviselt 110 évvel ezelőtt. A jubileum alkalmából Csikos Ferenc, a szegedi városi tanács vb titkára, az ipari vásár igazgatótanácsának elnöke díszes herendi vázát adott át a két vállalat képviselőinek.

Ugyancsak utoljára hallhattuk tegnap a szegedi körzeti rádióstúdió kísérleti adását a vásárvárosból. A tizen napi próbaadások után jövő nyáron jelentkeznek ismét — de akkor már „végleges” műsoridővel. Bár a vásár végleges értékelése még várat magára, azt máris elmondhatjuk, hogy sikeres találkozót mondhat magának az idén a vásár rendezősége. Nemcsak a látogatók, de a kiállítók érdeklődése is felült minden eddigit. Újdonságokban sem volt hiány, a kiállítók 400 díjra érdemesített újdonsággal neveztek az idén a díjbizottsághoz. Tizenhat nagydíjat és hatvanhat vásárdíjat vihettek haza a legjobbak.

A külföldi kiállítók száma is meghaladta az eddi-

V. N. Sarovszkij, az odesz-szai pártbizottság osztályvezetője több napos látogatásra érkezett városunkba. A hét végén megtekintette a Szegedi Ipari Vásárt is. Zárás előtti órákban közjegyző jelenlétében tartották meg az Alföldi Tűzép standján azt a sorsolást, amelynek eredményeként egy szerencsés megrendelő (vásárló) visszakarta a vételárat, illetve 50 ezer forintot. R. G.